

مقایسه ویژگی‌های شخصیتی و سبک زندگی در والدین کودکان مبتلا به بیش فعالی / نقص توجه و اختلال یادگیری ۱۲-۶ ساله در شهر یاسوج

مسعود اسدروز^۱، محسن علیزاده^۲، جواد واحدی خو^۳، روح الله درخشان فر^۴

^۱ کارشناسی ارشد روان شناسی عمومی دانشگاه آزاد یاسوج

^۲ کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی دانشگاه شهید چمران اهواز (نویسنده مسئول)

^۳ کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی دانشگاه پیام نور بهبهان

^۴ کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی دانشگاه شهید چمران اهواز

sky136959@yahoo.com

چکیده

هدف پژوهش حاضر مقایسه ویژگی‌های شخصیتی و سبک زندگی والدین کودکان ۱۲-۶ ساله مبتلا به بیش فعالی / نقص توجه و اختلال یادگیری بود. جامعه آماری این تحقیق کلیه والدین کودکان ۱۲-۶ ساله مبتلا به بیش فعالی / نقص توجه و اختلال یادگیری شهر یاسوج بود، و نمونه مورد بررسی تعداد ۱۹۱ نفر از این والدین این کودکان است که به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب گردیدند. برای جمع‌آوری داده‌ها از نمونه مورد مطالعه، از دو پرسشنامه سنجش صفات پنج گانه شخصیتی (NEO) پرسشنامه سبک زندگی میلر و اسمیت استفاده شد. داده‌های بدست آمده با استفاده از t مستقل و با کمک برنامه SPSS-۲۲ مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفتند. نتایج این پژوهش نشان داد که ویژگی شخصیتی روان‌نگورخوبی، برون‌گرایی، گشودگی و با وجودان بودن در والدین دارای کودکان بیش فعال بیشتر از والدین دارای کودکان اختلال یادگیری می‌باشد ($P \leq 0.01$) و همچنین سبک زندگی والدین دارای کودکان بیش فعال بهتر از والدین دارای کودکان اختلال یادگیری می‌باشد ($P \leq 0.01$).

واژه‌های کلیدی: ویژگی‌های شخصیتی، سبک زندگی، بیش فعالی، نقص توجه، اختلال یادگیری

مقدمه

بررسی اختلالات روان‌شناختی در دهه‌ی اخیر رو به گسترش بوده است و اختلال نقص توجه- بیش‌فعالی و اختلال یادگیری نیز در این چند سال مورد توجه محققین زیادی قرار گرفته است. با توجه به تحقیقات صورت گرفته و نتایج به دست آمده شواهدی وجود دارد که کودکان با اختلال نقص توجه- بیش‌فعالی و کودکان دارای اختلال یادگیری در کارکردهای اجرایی عصب‌شناختی مشکلاتی دارند (بیوتیا، آبرت، للانگ و چکس^۱، ۲۰۱۶).

اختلال نقص توجه- بیش‌فعالی برای نخستین بار توسط پژوهش آلمانی به نام هوفرمن در سال ۱۸۴۵ شناسایی شد (پلیزکار، گرینهیل و کریزمن^۲، ۲۰۰۰). این اختلال یکی از رایج‌ترین اختلالات دوران کودکی است که توجه روان‌شناسان و روان‌پژوهان را به خود جلب کرده است (بوسینگ، ماسن، بل، پورتر و گارون، ۲۰۱۰). همچنین یکی از شایع‌ترین دلایل مشکلات رفتاری کودکان مراجعه کننده به مراکز بهداشتی روانی در ایالات متحده و یکی از اختلالات روانی شایع در دوران کودکی است (نوردمیر، لامن و استران، ۲۰۱۶) و مهم‌ترین مشکل این کودکان توجه و نیز توجه پایدار است (لرنر^۳، ۱۳۹۰).

اختلال نقص توجه- بیش‌فعالی یک الگوی ثابت بی‌دقیقی، بیش‌فعالی و تکانشگری است که مخل عملکرد و رشد کودکان می‌شود. نقص توجه با ناتوانی در تداوم انجام یک تکلیف، دشوار بودن حفظ توجه مدام و بی‌نظمی خود را نشان می‌دهد و مشخصه‌های رفتاری ییش‌فعالی، فعالیت زیاد و نامناسب حرکتی، بی‌قراری بیش از اندازه و یا پر حرفي است. مشخصه دیگر این اختلال تکانش‌گری است که به معنی یک فعالیت شتاب‌زده است که بدون فکر و در لحظه اتفاق می‌افتد و احتمال آسیب در آن زیاد است. این اختلال شایع در ۷ درصد کودکان مدرسه و ۵ درصد از نوجوانان بزرگ‌سالان را شامل می‌شود (تروویس، گراسوالد و استیگراد^۴، ۲۰۱۱).

کودکان مبتلا به اختلال نقص توجه- بیش‌فعالی علاوه بر مشکلات اصلی توجه، برانگیختگی و بیش‌فعالی، به مشکلات قابل توجه دیگری در حوزه‌های مختلف اجتماعی تحصیلی، رفتاری، شناختی و هیجانی دچار می‌شوند (هچمن، اسوانسون، سیبلی، استهلهی، اوونس، میتچل و آبیگف^۵، ۲۰۱۶)، همچنین در متوقف ساختن فعالیت‌های خود در موقعیت‌های مورد نیاز ناتوان هستند، همچنین این کودکان مدام در حرکت و جنب‌وجوش بوده و نمی‌توانند به روش معمول بازی کنند و دست و پاها یشان بی‌قرار و ناآرام است (کورتس، فرین، براندیس، بویتلار، دالی و زوداس^۶، ۲۰۱۵).

اختلال اختلال نقص توجه- بیش‌فعالی که یک اختلال رشدی دائمی است که از بدو کودکی شروع و علائم آن با افزایش سن و رشد با تغییرات وسیع همراه می‌گردد و همیشه عملکرد یادگیری را با خود درگیر نموده است (دلی و دوپاول^۷، ۲۰۱۶). با توجه به اینکه این اختلال نقص توجه- بیش‌فعالی در حوزه‌ی یادگیری و عملکرد یادگیری فرد اخلاق ایجاد می‌کند پس می‌توان گفت که می‌تواند اختلال یادگیری به همراه داشته باشد.

مطالعات شیوع‌شناسی و همه‌گیرشناختی اختلال یادگیری در جمعیت‌های عمومی و نمونه‌های کلینیکی نیز نشان می‌دهد که اختلال نقص توجه- بیش‌فعالی به طور همزمان با اختلال یادگیری اتفاق می‌افتد و این مسئله در پژوهش‌های کارول، مایوگهان

^۱. Biotteau, Albaret, Lelong & Chaix,

^۲. Pliszka, Greenhill & Crismon

^۳. Lerner

^۴. Travis, Grosswald & Stixrud

^۵. Hechtman, Swanson, Sibley, Stehli, Owens, Mitchell & Abikoff,

^۶. Cortese, Ferrin, Brandeis, Buitelaar, Daley & Zuddas,

^۷. Daley & DuPaul,

و گودمن^۸ (۲۰۰۵)، سیدمن، والر و مالکیس^۹ (۲۰۰۵)، علیزاده، بهمنی و مفیدی (۱۳۸۷) نیز تأیید شده است و همچنین یافته‌های باری و کلارک^{۱۰} (۲۰۰۳)، سیکستون، گلهورن و بل^{۱۱} (۲۰۱۱) و حسینی‌فر، زیرک و شیخ‌الاسلامی (۱۳۹۹) نیرومندی ارتباط این دو اختلال را در یافته‌های خود تأیید قرار داده‌اند.

اختلالات یادگیری به یک سازه‌ی واحد یا اختلال که با نقص در پیشرفت مهارت‌های تحصیلی مرتبط است، اشاره دارد. این اختلال دارای ماهیتی ناهمگن است که این ناهمگنی در الگوهای تحصیلی، قوت و ضعف پردازش اطلاعات و همچنین در سیستم‌های طبقه‌بندی اصلی به عنوان اختلالات تحصیلی حوزه‌ی خاص مانند اختلال خواندن و یا اختلال ریاضی منعکس می‌شود (کسی^{۱۲}، ۲۰۱۲). در DSM-۵ طبقه‌ی اختلالات یادگیری به اختلال یادگیری خاص تغییر نام داده است و اختلال خواندن، نوشتن و اختلال ریاضی که قبلاً یک اختلال مستقل و مجرماً محسوب می‌شدند، اکنون به عنوان یک مشخص کننده در اختلال یادگیری خاص گنجانده شده‌اند.

ناتوانایی‌های یادگیری به دو دسته اصل ناتوانایی‌های یادگیری تحولی و ناتوانایی‌های یادگیری تحصیلی تقسیم می‌شوند. ناتوانایی‌های یادگیری تحصیلی خود به سه نوع ناتوان یادگیری ریاضی، ناتوانی یادگیری خواندن (نارساخوانی)، ناتوانی یادگیری نوشتن (نارسانویسی) و املانویسی تقسیم می‌شوند (شهرنی‌بیلاق، کرمی و شکرکن، ۱۳۸۳). بر اساس راهنمای تجدیدنظر شده تشخیصی و آماری اختلالات روانی^{۱۳}، حدود ۲ تا ۱۰ درصد از کودکان مبتلا به این اختلال هستند و معمولاً تعداد پسرها سه برابر دخترها است (فنویک، کوباس، ویتزک، فیتزر، میلر، ماریکل و هال، ۲۰۱۶^{۱۴}). بر اساس راهنمای تجدیدنظر شده تشخیصی و آماری اختلالات روانی، اختلالات یادگیری زمانی تشخیص داده می‌شود که پیشرفت در آزمون‌های استاندارد شده برای خواندن، ریاضیات و بیان نوشتراری به طور قابل ملاحظه‌ای، زیر حد مورد انتظار بر حسب سن، سطح هوشی و تحصیلات باشد. ناتوانی‌های یادگیری گستره‌ای بسیار وسیع‌تر از مشکلات تحصیلی را شامل می‌شود و نیازمند توجه به حوزه‌های اجتماعی، خانوادگی، عاطفی و رفتاری زندگی کودک در بافت خانواده است (لرنر^{۱۵}، ۱۹۶۷).

خصوصیات شخصیتی و سبک زندگی اعضای خانواده به خصوص والدین می‌تواند رفتار کودک را تحت تاثیر قرار دهد؛ لذا بررسی صفات شخصیتی والدین کودکان مبتلا به اختلالات رفتاری و بررسی ارتباط آنها با نوع اختلال از اهمیت بالایی برخوردار است (نجمی و حسن‌زاده، ۱۳۸۹) نیگ (۱۹۹۶) با هدف بررسی ویژگی‌های شخصیتی والدین بر اختلالات کودکان، معتقد است ارتباط صفات شخصیتی والدین با بسیاری از اختلالات کودکان هنوز ناشناخته و مبهم است.

از عواملی که می‌تواند در بروز اختلالاتی نظری اختلال یادگیری و اختلال نقص توجه/بیش فعالی کودکان نقش داشته باشد، ویژگی شخصیتی والدین آنان است. بر اساس نظریه اکثر روانشناسان، شخصیت انسان و رشد آن، تحت تأثیر زنیک و محیط قرار دارد؛ اما تأثیر عوامل محیطی در شکل گیری ویژگی‌های شخصیتی جنبه غالب داشته و می‌تواند بر مجموعه شخصیت فرد تأثیر بگذارد (پیمنتال، لئال، مارکو و راموس^{۱۶}، ۲۰۱۲). دیدگاه‌های مختلفی در مورد ویژگی‌های شخصیتی وجود دارد که مدل

^۸. Carroll, Maughan & Goodman,

^۹. Seidman, Valera & Makris

^{۱۰}. Barry & Clarke

^{۱۱}. Sexton, Gelhorn & Bell

^{۱۲}. Casey

^{۱۳}. Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorder (DSM)

^{۱۴}. Fenwick, Kubas, Witzke, Fitzer, Miller, Maricle & Hale

^{۱۵}. Lerner

^{۱۶}. Pimenta, Leal, Maroco & Ramos

پنج عاملی شخصیت (برونگرایی، دلپذیری، با وجودان بودن، روان نژندگرایی و انعطاف‌پذیری) مک‌کری و کوستا^{۱۷} از مهم‌ترین آن‌ها است. مطالعاتی در زمینه اختلالات کودکان و ویژگی‌های شخصیتی والدین انجام شده که نتایج متفاوتی را در بر داشته‌اند از جمله غباری‌بناب و استیری (۱۳۸۵) نشان دادند که مادران کودکان در خودمانده در بعد روان‌آزدگی و مادران کودکان عادی در بعد پایداری هیجانی هستند. همچنین نیگ (۱۹۹۶) در مطالعه‌ای نشان داد که مادران پسران مبتلا به نقص توجه/بیش‌فعالی رفتار پرخاشگرانه، اضطراب و افسردگی بیشتری مشاهده می‌شود. همچنین در مطالعه‌ای دیگر مشاهده کرد که بین روان‌آزده خوبی مادر با پرخاشگری کودک مبتلا به اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی و پذیرا بودن تجربه در والدین شیوع بالای رفتارهای ضداجتماعی در کودک رابطه معنی‌داری وجود دارد (نیگ، ۱۹۹۸).

مطالعات نشان داده که عوامل مبتنی بر محیط اجتماعی نظیر روابط اجتماعی قوی و یا وقایع استرس‌زای محیط اجتماعی نظیر فقر با سلامت و سبک زندگی سالم در ارتباط هستند، اما امروزه مشخص شده است که ویژگی‌های شخصیتی نقش بسیار مهم‌تری نسبت به این عوامل محیط اجتماعی در پیش سلامت و سبک زندگی سالم دارند. و با ارزیابی سبک زندگی افراد می‌توان به میزان موفقیت‌های فردی و اجتماعی آنان در زندگی دست یافت (کوکرهم، ۲۰۰۵).

علاوه بر ویژگی‌های شخصیتی عوامل اجتماعی از جمله سبک زندگی می‌تواند در بروز اختلالاتی نظیر اختلال یادگیری و اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی کودکان نقش داشته باشد. سبک زندگی با موفقیت‌ها و توانمندی افراد ارتباط مستقیمی دارد (کوکرهم، ۲۰۰۵). سبک زندگی شیوه‌های نسبتاً پایدار است که فرد اهداف خود را به آن طریق دنبال می‌کند. این شیوه‌ها، حاصل زندگی دوره‌ی کودکی فرد است (فوچینیو، میزوئی، توکی، اید، فوجینو و یوشیمورا، ۲۰۰۳). در واقع سبک زندگی، بعد عینی و کمیت‌پذیر شخصیت افراد است. به همین دلیل، نظریه سبک زندگی آدلر، نظریه شخصیت او نیز محسوب می‌شود. اولین بار آفرید آدلر سبک زندگی را مطرح کرد. سپس توسط پیروان او گسترش یافت. آنان سبک زندگی، شکل‌گیری آن در دوره کودکی، نگرش‌های اصلی سبک زندگی، وظایف اصلی زندگی و تعامل آن‌ها با یکدیگر را به تفصیل بحث کرده و آن را در قالب درخت سبک زندگی نشان دادند، مفاهیم ارزشی و انسان‌شناختی و فلسفی را مطرح کرده و تمام زندگی را به صورت یکپارچه به تصویر کشیدند (شفیع‌آبادی و ناصری، ۲۰۰۱).

تاکنون پژوهش‌های چندی در مورد والدین کودکان مبتلا به بیش‌فعالی/نقص توجه و اختلال یادگیری انجام شده است. از جمله دانش و همکاران (دانش، کاکاوند، سلیمی‌نیا، سابقی و سهیمی، ۱۳۹۲) در پژوهش خود با عنوان رابطه‌ی بین پنج عامل شخصیت با شیوه‌های فرزندپروری در مادران کودکان دچار بیش‌فعالی/نقص توجه، به این نتیجه رسیدند که ارتباط مثبت بین روان‌رنجوری و شیوه‌های فرزندپروری بی‌ثبات و مبتنی بر تنبیه بدنه مادران بود. ویژگی‌های شخصیتی مادران بر شیوه‌های رفتاری و فرزند پروری آن‌ها و نیز افزایش یا کاهش شدت اختلال کودکان دچار نقص توجه/بیش‌فعالی آن‌ها تأثیرگذار است. همچنین فرخزادی و همکاران (فرخزادی، محمدی، علیپور، مداعی، سلمانیان، ۱۳۹۳) در پژوهشی با عنوان مقایسه سلامت روانی والدین کودکان مبتلا به اختلال نارسایی توجه/بیش‌فعالی با والدین کودکان سالم. به این نتیجه رسیدند که سلامت‌روان در والدین کودکان مبتلا به اختلال نارسایی توجه/بیش‌فعالی کمتر از والدین کودکان عادی بود (قانی‌زاده، محمدی و معینی، ۲۰۰۸). بر روی همپوشانی اختلالات روانی و اختلالات روانی مربوط به والدین در نمونه‌ای از کودکان ایرانی دارای اختلال نارسایی توجه/بیش‌فعالی کار کردن نتایج تحقیق نشان داد که کودکان دارای اختلال نارسایی توجه/بیش‌فعالی، حداقل دارای یک اختلال روانی همراه دیگر هستند. عموماً احتمال نافرمانی مقابله‌ای در پسرها و اختلال اضطراب در دخترها وجود دارد و معمول‌ترین اختلال روانی در والدین اختلالات خلقی بود. از طرفی در تخمین مقایسه تنش والدگری مادران مبتلا به اختلال نارسایی توجه/بیش‌فعالی با مادران کودکان بهنجار نشان داده شده است که تنش والدگری و مؤلفه‌های آن در مادران کودکان

^{۱۷}. McCrae & Costa

^{۱۸}. Cockerham

^{۱۹}. Fuchino, Mizoue, Tokui, Ide, Fujino & Yoshimura

مبلا به اختلال نارسایی توجه/ بیشفعالی در مقایسه با مادران کودکان بهنجار تفاوت معنی دار وجود دارد. همچنین بین تنش والدگری در مادران کودکان مبتلا به اختلال نارسایی توجه/ بیشفعالی و مادران کودکان بهنجار تفاوت معناداری دیده می شود. نتایج این پژوهش نشان داد که مادران کودکان مبتلا به اختلال نارسایی توجه/ بیشفعالی در مقایسه با مادران کودکان بهنجار دارای تنش والدگری بیشتری هستند.

بنابراین، برای پاسخ به این سؤال که چرا ویژگی های شخصیتی و سبک زندگی در والدین کودکان مبتلا به بیشفعالی/ نقص توجه و اختلال یادگیری متفاوت است، اولین گام مهم بررسی ویژگی های شخصیتی و سبک زندگی این گونه والدین است، و از آنجایی که این والدین بیش از سایر والدین با چالش های منحصر به فردی در زمینه نقش والدینی مواجه هستند که می تواند بر ویژگی های شخصیتی و سبک زندگی اثر بگذارد و به دنبال آن، شرایط کنار آمدن با این مشکل و ایجاد اختلال های کمبود با نقص توجه/ بیشفعالی و اختلال یادگیری را تحت شعاع قرار دهد و از سوی دیگر عواملی والدینی نظری آسیب دیدگی روانی و استرسی که والدین تجربه می کنند (کردستانی، ۱۳۹۳)، ممکن است نه تنها بر ویژگی های شخصیتی و سبک زندگی آن ها، بلکه در شکل گیری و پایداری رفتار کودک تأثیری منفی داشته باشد. بنابراین، شناخت عوامل اثرگذار بر ویژگی های شخصیتی و سبک زندگی والدین که نقش چشم گیری در سازگاری و هدایت این گونه کودکان دارد؛ بر اهمیت و ضرورت چنین پژوهشی صحه می گذارد. برای روش کردن جنبه های ویژگی های شخصیتی و سبک زندگی والدین کودکان مبتلا به بیشفعالی/ نقص توجه و اختلال یادگیری، این پژوهش با هدف مقایسه ویژگی های شخصیتی و سبک زندگی در والدین کودکان مبتلا به بیشفعالی/ نقص توجه و اختلال یادگیری آن ها انجام شد تا سهم هر یک اختلالات در پیش بینی ویژگی های شخصیتی و سبک زندگی والدین مشخص شود.

روش تحقیق

از آنجا که هدف پژوهش حاضر مقایسه ویژگی های شخصیتی و سبک زندگی در والدین کودکان مبتلا به بیشفعالی/ نقص توجه و اختلال یادگیری ۱۲-۶ ساله در شهر یاسوج بود، لذا پژوهش حاضر از نوع همبستگی می باشد. جامعه آماری این پژوهش را کلیه والدین کودکان ۱۲-۶ ساله مبتلا به بیشفعالی/ نقص توجه و اختلال یادگیری شهر یاسوج که تعداد آن ها ۳۸۰ نفر بودند تشکیل دادند. شرکت کنندگان این پژوهش که با استفاده از جدول مورگان محاسبه شده شامل ۱۹۱ نفر از والدین این کودکان دارای اختلال بودند که به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند.

ابزارهای پژوهش

پرسشنامه سنجش صفات پنج گانه شخصیتی (NEO): پرسشنامه شخصیتی NEO یک آزمون شخصیتی است که پنج زمینه اصلی شخصیت روان آزده خوبی (N)، برون گرایی (E)، انعطاف پذیری یا گشودگی در تجربه (O)، توافق پذیری (A) و با وجودن بودن (C) را مورد ارزیابی قرار می دهد. این مقیاس با طیف لیکرت پنج درجه ای (کاملاً موافق تا کاملاً مخالف) نمره ۰/۹۰ تا ۰/۷۶ گزارش نموده اند. این مقیاس توسط مک کری و کوستا^{۲۰} (۱۹۹۲) بررسی شده است، پایایی آن را برای پنج عامل ۰/۹۰ تا ۰/۷۶ گزارش نموده اند. این مقیاس توسط گروسوی (۱۳۸۰) مورد بررسی قرار گرفت که ضرایب آلفای کرونباخ در هر یک از عوامل اصلی روان آزده خوبی، برون گرایی، باز بودن به تجربه، توافق پذیری و با وجودن بودن به ترتیب ۰/۸۶، ۰/۷۳، ۰/۵۶، ۰/۴۸ و ۰/۴۷ به دست آمد گروسوی فرشی (۱۳۸۰) جهت بررسی اعتبار محتوا ای این آزمون از همبستگی بین دو فرم گزارش شخصی (S) و فرم ارزیابی مشاهده گر (R)، استفاده شد، که حداقل همبستگی به میزان ۰/۶۶ در عامل برون

^{۲۰}. McCrae & Costa

گرایی و حداقل آن به میزان ۰/۴۵ در عامل سازگاری بود. در پژوهش حاضر نیز پایایی این پرسشنامه با استفاده از آلفای کرونباخ ۰/۷۶ به دست آمده است.

پرسشنامه سبک زندگی^{۲۱}: این پرسشنامه توسط میلر و اسمیت^{۲۲} (۱۹۸۷) طراحی شده، که دارای ۲۰ گویه در طیف بیکرت ۵ درجه‌ای (۱= همیشه تا ۵= هرگز) است. نمره‌های بالاتر نشان دهنده‌ی سبک زندگی ناخوشایند و ناسالم است. روایی این مقیاس پس از ترجمه به روش باز ترجمه به وسیله اعضا هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان تأیید شده و پایایی آن در یک مطالعه پایلوت در مورد ۲۰ بیمار مبتلا به بیماری ریه ۰/۸۶ و آلفای کرونباخ تک تک پرسش‌ها بالاتر از ۰/۵ بدست آمد. همچنین در پژوهش فوق به منظور بدست آوردن پایایی، پرسشنامه‌ی سبک زندگی در مورد ۳۰ نفر از پرستاران با فاصله ۵ دو هفته اجرا شد و پایایی آن ۰/۸۵ بدست آمده است. احمدی (۱۳۹۴) در پژوهشی نیز پایایی این مقیاس را با استفاده از آلفای کرونباخ ۰/۸۴ به دست آورده است. در پژوهش حاضر نیز پایایی این پرسشنامه با استفاده از آلفای کرونباخ ۰/۸۰ به دست آمد.

یافته‌های پژوهش

جدول ۱: نتایج تحلیل واریانس چند متغیری برای مقایسه خرده مقیاسهای ویژگیهای شخصیتی در بین دو گروه والدین دانش‌آموزان دارای اختلالات یادگیری و بیشفعالی

مقدار	نسبت F	درجه فرضیه	آزادی آزادی	درجه خطای آزادی آزادی	سطح معناداری
اثر پیلایی	۰/۵۰	۳۷/۵۷	۵	۱۸۵	۰/۰۰۱
لمبادی ویکلز	۰/۴۹	۳۷/۵۷	۵	۱۸۵	۰/۰۰۱
اثر هتلینگ	۱/۰۱۶	۳۷/۵۷	۵	۱۸۵	۰/۰۰۱
برترین ریشه روی	۱/۰۱۶	۳۷/۵۷	۵	۱۸۵	۰/۰۰۱

جدول ۲: نتایج تحلیل واریانس یکراهه در متن مانوا برای مقایسه خرده مقیاسهای ویژگیهای شخصیتی در بین دو گروه والدین دانش‌آموزان دارای اختلالات یادگیری و بیشفعالی

متغیر	مجموع مجذورات	Df	میانگین مجذورات	F	Sig
روان رنجورخوبی	۱۲۸۹/۰۶۸	۱	۱۲۸۹/۰۶۸	۸۰/۹۷۲	۰/۰۰۱
برون گرایی	۱۳۵۷/۴۹۶	۱	۱۳۵۷/۴۹۶	۴۵/۵۸۷	۰/۰۰۱
گشودگی	۱۰۲/۹۰۱	۱	۱۰۲/۹۰۱	۸/۷۲۵	۰/۰۰۴
موافق بودن	۳۷۴/۷۶۷	۱	۳۷۴/۷۶۷	۱۶/۸۳۲	۰/۰۰۱
باوجودان بودن	۱/۲۵۰	۱	۱/۲۵۰	۰/۰۲۷	۰/۸۷

^{۲۱}. Lifestyle Questionnaire

^{۲۲}. Miller & Smith

با توجه به مندرجات جدول ۲، F مشاهده شده بین گروهی برای خرده مقیاس رواننجرخویی برابر $80/972$ است که در سطح $0/001 \leq P$ معنادار می باشد. بنابراین، فرضیه اول پژوهش مبنی بر اینکه بین خرده مقیاس رواننجرخویی والدین دانش آموزان دارای اختلال یادگیری و بیشفعالی تفاوت وجود دارد تأیید می شود. همچنین F مشاهده شده بین گروهی برای خرده مقیاس برونگرایی والدین دانش آموزان دارای اختلال یادگیری و بیشفعالی تفاوت وجود دارد تأیید می شود. همچنین F مشاهده شده بین گروهی برای خرده مقیاس گشودگی برابر $8/725$ است که در سطح $0/001 \leq P$ معنادار می باشد. فرضیه سوم پژوهش مبنی بر اینکه بین خرده مقیاس گشودگی والدین دانش آموزان دارای اختلال یادگیری و بیشفعالی تفاوت وجود دارد تأیید می شود. همچنین F مشاهده شده بین گروهی برای خرده مقیاس موافق بودن برابر $16/832$ است که در سطح $0/004 \leq P$ معنادار می باشد. فرضیه چهارم پژوهش مبنی بر اینکه بین خرده مقیاس موافق بودن والدین دانش آموزان دارای اختلال یادگیری و بیشفعالی تفاوت وجود دارد تأیید می شود. همچنین F مشاهده شده بین گروهی برای خرده مقیاس باوجود بودن برابر $0/027$ است که در سطح $0/087 \leq P$ معنادار نمی باشد. فرضیه پنجم پژوهش مبنی بر اینکه بین خرده مقیاس باوجود بودن والدین دانش آموزان دارای اختلال یادگیری و بیشفعالی تفاوت وجود دارد تأیید نمی شود.

جدول ۴- مقایسه میانگین دو گروه مادران دانش آموزان دارای اختلال یادگیری و بیشفعالی برای متغیر سبک زندگی

متغیر	گروه	میانگین	انحراف استاندارد	تعداد	مقدار f	df	sig
سبک زندگی	اختلال یادگیری	۳۷/۶۲	۹/۴۵	۸۲	-۶۷/۵	۱۸۹	۰/۰۰۱

در جدول ۴- میانگین و انحراف استاندارد بیشفعالی به ترتیب $۳۷/۶۲$ و $۹/۴۵$ ، میانگین و انحراف استاندارد سبک زندگی $۶/۰۹$ و $۴۴/۰۲$ می باشد.

نتایج به دست آمده بر اساس آزمون t با سطح معناداری برابر با $(1-0/001)$ و مقدار $f=67/5$ فرضیه فوق تأیید می گردد بنابراین تفاوت معناداری بین سبک زندگی والدین کودکان بیشفعال و اختلال یادگیری وجود دارد. با توجه به میانگین های محاسبه شده سبک زندگی والدین دارای کودکان بیشفعال بهتر از والدین دارای کودکان اختلال یادگیری می باشد.

نتیجه گیری

نتایج حاصل از آزمون ها نشان داد ویژگی شخصیتی دلپذیر بودن در بین والدین دارای کودکان اختلال یادگیری بیشتر از والدین دارای کودکان بیشفعال می باشد.

این یافته ها با یافته های خوشابی، فروزان، مرادی و محمدخانی (۱۳۸۵) دانش و همکاران (۱۳۹۲)، سادات عمارتی (۱۳۹۰) قربانی، اظهری، اسماعیلی، قنبری هاشم آبادی (۱۳۹۳) بیدرمن^{۲۲} و همکاران (۲۰۰۹) دافی، گروف، کوتچر، رابرتсон و مارتین^{۲۳} (۲۰۰۱) همسو می باشد.

^{۲۲}. Biederman

^{۲۳}. Duffy, Grof, Kucher, Robertson & Martin

در تبیین این یافته می‌توان گفت شخصیت به مجموع ویژگی‌های فیزیکی، روانی، هیجانی و اجتماعی اطلاق می‌شود که فرد را موجودی بی‌همتا و متفاوت از دیگر افراد می‌سازد. این ویژگی‌ها در زندگی روزمره به صفاتی پایدار در خلال زمان باز می‌گردند که از موقعیتی به موقعیت دیگر تغییر چندانی نکرده و به ماهیت وجودی فرد اشاره دارند. به طور عام، رفتار ما تحت تأثیر این ویژگی‌ها و توانایی‌های شناختی و هیجانی قرار داشته و برای پیش‌بینی رفتار باید این ویژگی‌ها به طور دقیق مورد بررسی قرار گیرند (هوفواندر، اوسووسکی، لوندستروم و آنس‌کارساتر^{۲۵}، ۲۰۰۹).

سبک‌های فرزند پروری و شیوه‌های پاسخگویی در ارتباط با والدین برای پرورش کودکان خود نیز، از جمله رفتارهایی هستند که متأثر از ویژگی‌های شخصیتی می‌باشند. اینکه والدی نسبت به کودک خود پذیرنده؛ یعنی عشق و احساس مثبتش را هم به صورت فیزیکی هم به صورت کلامی ابراز می‌کند (رونر، خالکیو و کورنوبیر^{۲۶}، ۲۰۰۵) و یا طرد کننده؛ یعنی با خصوصت، پرشاگری و یا غفلت و مسامحه با کودک رفتار کند (رونر، ۲۰۰۴) همگی بر نحوه زیستن بزرگسالی که امروز کودک ما حسوب می‌شود، تأثیر گذارد است. شخصیت والدین عبارت است از آنچه که نحوه تعامل والدین را با کودک تحت تأثیر قرار می‌دهد. در مدل بلسکی فرزند پروری تحت تأثیر سه عامل قرار دارد: ۱- شخصیت والدین، ۲- ویژگی‌های شخصیتی کودکان، ۳- استرس‌ها و حمایت‌های موجود در بطن زندگی فرد که از بین این سه عامل شخصیت والدین مهم‌ترین عامل می‌باشد (بلسکی، ۱۹۸۴).

بلسکی و بارندز (۲۰۰۲) در طی بررسی بر روی ۹۴ مادر و ۷۸ پدر نشان داند که سه ویژگی شخصیتی باز بودن نسبت به تجارب، میزان عصبیت و هیجان پذیری با رفتار کودکان ارتباط دارد. والدین مقتند (خصوصاً ماردان) و والدینی که خود را از نظر احساسات کودکانشان درگیر می‌کنند (خصوصاً پدران) افرادی هستند که به بیشترین سهم را در پیدایش رفتارهای بهنجار کودکانشان دارند. این والدین در هیجان پذیری نمره بالا و در باز بودن نسبت به تجارب؛ نمره متوسط رو به بالا کسب می‌کنند. علاوه بر ارتباط مستقیم بین شخصیت والدین و رفتار کودکان شخصیت والدین با تأثیر گذاری بر روی رفتار آنها و سپس تأثیر بر رفتار کودکان نیز به طور غیر مستقیم بر واکنش‌ها کودکان تأثیر می‌گذارد. از جمله رفتارهای والدین که باعث رشد طبیعی و سطوح پایین مشکلات رفتاری می‌شوند. گرم و پاسخگو بودن والدین و کنترل بر روی رفتار کودکان می‌باشد (لوسیو، کالر، روو و گلداسمیت^{۲۷}، ۱۹۹۷). از طرف دیگر روانرنجور خو والدین با پاسخگو بودن آنها ارتباط منفی دارد (مت Safalتو و پلوکین^{۲۸}، ۲۰۰۳؛ بامریند^{۲۹}، ۱۹۹۱) شواهد تجربی ارتباط بین شخصیت والدین و فرزندپروری آن‌ها را ثابت کرده است. برای مثال والدین حمایت کننده و مسؤول برونگرایتر و نسبت به تجارب بازتر و همچنین توافق پذیرتر و با وجودان تر می‌باشند و روانرنجور خویی کمتری دارند. بلسکی (۱۹۸۴) بیان می‌دارد که شخصیت در تعامل با استرس‌ها و منابع حمایتی محیط، ظرفیت والدین را برای مراقبت و بهبود رشد کودکان تعیین می‌کند.

مطالعات گذشته نشان دهنده این مطلب است که هم شخصیت مادران و هم شخصیت پدران، در نحوه فرزند پروری آنها تأثیر می‌گذارند. از بین پنج عامل بزرگ شخصیت سه عامل روانرنجور خویی، توافق پذیری و وجودانی بودن از برجسته ترین عوامل در پنهان تحقیقات مرتبط با شخصیت می‌باشند که با فرزندپروری مرتبطند (پرینزی^{۳۰} و همکاران، ۲۰۰۵). والدینی که در عامل روانرنجور خویی نمره کمتر و در توافق پذیری و با وجودان بودن نمره بالاتر کسب کرده‌اند، خود را بیشتر با مسائل کودکانشان

^{۲۵}. Hofvander, Ossowski, Lundstrom & Anckarsater

^{۲۶}. Rohner, Khaleque & Cournoyer

^{۲۷}. Losoya, Callor, Rowe & Goldsmith

^{۲۸}. Metsapelto & Pulkkinen

^{۲۹}. Barmond

^{۳۰}. Prinzie

درگیر می کردند و با آنها بیشتر ارتباط برقرار می نمودند، در نتیجه پاسخگوئی بودند و محدودیت های منطقی بیشتری اعمال می کردند. مادران با وجود آن تر محدودیت های کمتر اعمال کرده و خود را با مسائل فرزندانشان بیشتر درگیر می نمایند؛ بنابراین فرزندان این مادران درون ریزی های کمتر رفتاری دارند (ولیور، گرین و کوفمن^{۳۱}، ۲۰۰۹). این مادران پاسخگوئی و جرأتمدتر از والدینی هستند که نمره وجودی بودن پایین دارند (کلارک استوارت و مینر^{۳۲}، ۲۰۰۸).

همچنین نتایج نشان داد بین سبک زندگی والدین کوکان بیش فعال و اختلال یادگیری وجود دارد. با توجه به میانگین های محاسبه شده سبک زندگی والدین دارای کوکان بیش فعال بهتر از والدین دارای کوکان اختلال یادگیری می باشد.

الفرد آدلر در تاریخ روانشناسی و به ویژه روان تحلیل گری جایگاهی ممتاز دارد. او معتقد بود آنچه که ما به عنوان انسان می شناسیم تجربه ای تعاملات و مبادلات اجتماعی است. آدلر معتقد بود که انسان اساساً موجودی اجتماعی هستند او از الگوی پژوهشکی مبتنی بر درمان فردی انتقاد کرد و بر این باور بود که صفات و ویژگی های فردی در شکل دهی مشکلات سهمی ندارند (دریکورس، گرانوالد و پیر^{۳۳}، ۱۹۸۲).

یکی از مفاهیمی که در نظریه آدلر اهمیت فراوانی دارد، مفهوم سبک زندگی است. آدلر رویه و روش مشخص فرد در زندگی خود را سبک زندگی نامید. او این مفهوم را با تعبیر گوناگونی مانند خود، شخصیت، فردیت، شکل دهنده فعالیت های خلاق فرد و شیوه موواجه با مشکلات به کار برده است (دریکورس، گرانوالد و پیر، ۱۹۸۲). او در خصوص پدید آمدن سبک زندگی بر این باور بود که همه انسانها به نوعی احساس کهتری مبتلا هستند که با روش خاصی در صدد برطرف کردن آن هستند. این رویه منحصر به فرد برای جبران احساس کهتری، سبک زندگی افراد را ایجاد می کند. سبک زندگی در سه دوره به کمال خود می رسد دوران کودکی زمان شکل گیری پنج ریشه اساسی سبک زندگی است. ریشه های سبک زندگی عبارت هستند از: سلامتی و ظاهر، وضعیت اجتماعی و اقتصادی خانواده، نگرش های والدینی، منظومه خانواده و نقش جنسیتی. دویم بعد سبک زندگی نگرشها نسبت به تکالیف زندگی هستند، نگرش ها نسبت به تکالیف زندگی در دوران نوجوانی تحول می یابند این نگرش ها عبارت هستند از: نگرش نسبت به خود، نگرش به سوی مشکلات، نگرش به سوی دیگران، نگرش به سوی جنس مخالف و نگرس به زندگی. سومین بعد از سبک زندگی تکالیف زندگی است. آدلر بر سه تکلیف اساسی در زندگی تأکید دارد که عبارت هستند از: دیگران؛ شغل و عشق و مسائل جنسی (رتی، ساموئل، اتون، بینونو، کاستا و نستاد^{۳۴}، ۲۰۰۲).

آدلر در خصوص درمان مشکلات نیز معتقد بود که افراد درست به همان شیوه ای که هنگام کودکی سبک زندگی خاصی را انتخاب می کنند، در سنین بالاتر هم می توانند تصمیم بگیرند که سبک زندگی خود را از بیخ و بن تغییر دهند. وقتی که بیماران از هدف هایی که سعی دارند به آنها واقعیت بخشند، کاملاً آگاه شوند، وقتی هدف های خودخواهانه را در مقایسه با هدف های اجتماعی بالاتر ارزیابی کردن، اکنون می توانند آزادانه تصمیم بگیرند که در سبک زندگی خود باقی بمانند یا سبک زندگی تازه ای را شروع کنند (اسنو، راهر و کرن^{۳۵}، ۲۰۰۲).

تشکر و قدردانی: از تمامی افرادی که ما را در تدوین این مقاله یاری نموده اند کمال تشکر و قدردانی را داریم.

^{۳۱}. Oliver, Guerin & Coffman

^{۳۲}. Clarke-Stewart & Miner

^{۳۳}. Dreikurs, Grunwald & Pepper

^{۳۴}. Reti, Samuels, Eaton, Bienvenu & Costa

^{۳۵}. Snowe, Raher & Kern

منابع:

آتش اروز، بهروز (۱۳۸۶)، پیش‌بینی پیشرفت تحصیلی از طریق دلیستگی و صفات پنج گانه شخصیتی، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شهید بهشتی.

احمدی، محمدسعید (۱۳۹۴)، رابطه باورهای دینی و سبک زندگی با کیفیت زندگی دانش آموزان دختر مقطع متوسطه دوم شهر زنجان، مجله زن و مطالعات خانواده، سال هشتم، شماره ۳۰، ۲۰-۷.

خوشابی، کتابیون؛ فروزان، آمنه؛ مرادی، ش.؛ محمدخانی، پروانه (۱۳۸۵)، بررسی عوامل خطرساز در اختلال بیش‌فعالی/ نارسایی توجه در کودکان، ششمین همایش سالیانه انجمن علمی روانپزشکان ایران. دانش، عصمت؛ کاکاوند، علیرضا؛ سلیمانی، علیرضا؛ سابقی، لیلا؛ سهیمی، مهیا (۱۳۹۲)، رابطه بین پنج عامل شخصیت با شیوه‌های فرزندپروری در مادران کودکان دچار بیش‌فعالی و نقش توجه، مجله اندیشه‌های نوین تربیتی، دوره دهم، شماره ۱.

سادات عمارتی، فتانه (۱۳۹۰)، بررسی رابطه ویژگی‌های شخصیتی با کیفیت زندگی و سلامت عمومی معلمان، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه علامه طباطبائی.

شعبانی، مینا؛ یادگاری، امیر (۱۳۸۴)، بررسی شیوه اختلالات بیش‌فعالی و کمبود توجه در دانش آموزان دبستانی شهر زنجان، مجله علمی - پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی زنجان، دوره سیزدهم، شماره ۵۱.

شهنی بیلاق، منیجه؛ کرمی، جهانگیر و شکرکن، حسین (۱۳۸۳)، بررسی همه گیرشناسی ناتوانی یادگیری املا در دانش آموزان دختر ابتدایی شهر اهواز و اثر درمان چند حسی در کاهش ناتوانی یادگیری املا در آنان. مجله علوم تربیتی و روان‌شناسی شهید چمران اهواز: ۹(۳)، ۱۲۹-۱۴۴.

صدری دیمرچی، اسماعیل؛ انصاری، محمد؛ اسماعیلی قاضی ولئی و قمی، میلاد (۱۳۹۵). مقایسه طرحواره‌های ناسازگار اولیه و رضایت‌نشانی در مادران کودکان دارای اختلال یادگیری خاص و مادران کودکان عادی. مجله ناتوانی یادگیری، ۱۶(۱)، ۸۰-۹۹.

علیزاده، حمید؛ بهمنی، طاهره؛ مفیدی، فرخنده (۱۳۸۷)، مقایسه ای پیشرفت مهارت نوشتن در دانش آموزان با اختلال نارسایی توجه/ بیش‌فعالی و عادی پایه‌ی اول ابتدایی. فصلنامه‌ی روان‌شناسی و علوم تربیتی، ۱۱۵-۱۳۴.

فضل، امین‌الله؛ حق‌شناس، حسن؛ کشاورز، زهرا (۱۳۹۰)، قدرت پیش‌بینی ویژگی‌های شخصیتی و سبک زندگی بر رضایت منtri زوجی زنان پرستار شهر شیراز، فصلنامه زن و جامعه، دوره ۲، شماره ۷، ۱۶۳-۱۳۹.

فرخزادی، فریده؛ محمدی، محمد رضا؛ علیپور، احمد؛ مداعی، محمد ابراهیم؛ سلمانیان، مریم (۱۳۹۳)، مقایسه سلامت روانی والدین کودکان مبتلا به اختلال نارسایی توجه/ بیش‌فعالی با والدین کودکان سالم، فصلنامه ایرانی کودکان استثنایی، سال پانزدهم، شماره ۲.

قربانی، محبوبه؛ اظهاری، صدیقه؛ حبیباله، اسماعیلی؛ قنبری‌هاشم آبادی، بهرام‌علی (۱۳۹۳)، بررسی ارتباط ویژگی‌های شخصیتی با سبک زندگی در زنان یائسه مراجعه کننده به درمانگاه‌های زنان مراکز آموزشی شهر مشهد، مجله سلامت جامعه، دوره هشتم، شماره ۳.

کردستانی، داوود (۱۳۹۳)، تأثیر آموزش رفتاری والدین بر سلامت عمومی مادران کودکان با اختلال نارسایی توجه/ بیش‌فعالی و کاهش، مشکلات برون‌ریزانه این کودکان، مجله علوم رفتاری، دوره ۸.

گروسی‌فرشی، محمد (۱۳۸۰)، رویکردی نوین در ارزیابی شخصیت (کاربرد تحلیل عاملی در مطالعات شخصیت)، چاپ اول، تبریز: نشر دانیال و جامعه پژوه، دوره هشتم، شماره ۳.

نجمی، سیدبدالدین؛ حسن‌زاده، اکبر (۱۳۸۹)، رابطه الگوی صفات شخصیتی والدین کودکان و نوجوانان ۱۵-۵ ساله مبتلا به اختلال‌های رفتاری با نوع اختلال آن‌ها، مجله اصول بهداشت روانی، سال ۱۲ (۲)، ص ۵۲۲-۳۳.

Barkley, R. A. (۲۰۰۰). *Attention Deficit Hyperactivity Disorder* (seconded.). New York London: Guilford press.

Barry, A., & Clarke, J. (۲۰۰۳). A review of electrophysiology in attentiondeficit/ hyperactivity disorder: Qualitative and quantitative electroencephalography. *Clinical Neurophysiology*, ۱۱۴(۳), ۱۷۱–۱۸۳.

Baumrind , D.(۱۹۹۱). The influence of parenting style on adolescent competence and substance use. *Journal of Early Adolescence*, ۱۱ , ۵۶-۹۵.

Belsky, J. (۱۹۸۴). The determinants of parenting: A process model. *Journal of Child Development*, ۵۵, ۸۳-۹۶.

Biederman.J. Brown.A, B. Valera.E,M. Doyle. A, E. Bush, G. Spencer,T. Monuteaux.M,C. Mick, E. Whitfield- Gabrieli,S. Makris,N. La Violette. P, S. Oscar- Berman,M. Faraone.S,V.& Seidman. L, J. (۲۰۰۹). Effect of dopamine transporter gene (SLC6A۳) variation on dorsal anterior cingulated function in attention-deficit/ hyperactivity disorder. *AMJMed Gent B Neuropsychiatr Gent*, ۱۵۳B(۲), ۷۵-۳۶۵.

Biotteau, M., Albaret, J.M., Lelong, S. & Chaix, Y. (۲۰۱۶). "Neuropsychological status of French children with developmental dyslexia and/or developmental coordination disorder: Are both necessarily worse than one"? *Child Neuropsychology*. ۳۱(۵): ۱-۲۰ .

Carr, A. (۲۰۰۰). *The handbook of child and adolescence clinical psychology*. A contextual approach. Institute of psychiatry. London.

Carroll, J., Maughan, B., & Goodman, R. (۲۰۰۵). Literacy difficulties and psychiatric disorders: Evidence for comorbidity. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, ۴۶(۴), ۵۲۴-۵۳۲.

Casey, J. (۲۰۱۲). A Model to Guide the Conceptualization, Assessment, and Diagnosis of Nonverbal Learning Disorder. *Canadian Journal of School Psychology*, ۲۷(۱), ۳۵-۵۷.

Clarke _ Stewart .A. Miner J.L.(۲۰۰۸). Child and Day Care Effects of, *Encyclopedia of Infant and Early Childhood Development*, ۲۶۸-۲۷۸.

Cockerham WC. (۲۰۰۵). Health lifestyle theory and the convergence of agency and structure. *J Health Social Behav*. ۴۶(۱):۵۱-۶۷.

Cortese, S., Ferrin, M., Brandeis, D., Buitelaar, J., Daley, D. & Zuddas, A. (۲۰۱۵). "Cognitive training for attention-deficit/hyperactivity disorder: meta-analysis of clinical and neuropsychological outcomes from randomized controlled trials". *Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry*. ۵۴(۳): ۱۶۴-۱۷۴.

- Daley, D. & DuPaul, G. (۲۰۱۶). "Nonpharmacological Interventions for Preschool Children with Attention-Deficit/ Hyperactivity Disorder". *Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry*. ۵۵(۱۰): ۳۲۹-۳۳۰.
- Dreikurs, R., Grunwald, E., and Pepper, F. (۱۹۸۲). *Maintaining Sanity in the Classroom*. New York: Harper Collins.
- Duffy, A.Grof,P.Kutcher,S.Robertson,C.& Martin, A.(۲۰۰۱).Measures of attention and hyper activity symptoms in high-risk sample of children of bipolar parents.*Journal affective disorders*. ۱۵۹-۱۶۵.
- Fenwick, M.E., Kubas, H.A., Witzke, J.W., Fitzer, K.R., Miller, D.C., Maricle, D.E. & Hale, J.B. (۲۰۱۶). "Neuropsychological profiles of written expression learning disabilities determined by concordance-discordance model criteria". *Applied Neuropsychology: Child*. ۵(۲): ۸۳-۹۶.
- Fuchino Y, Mizoue T, Tokui N, Ide R, Fujino Y, Yoshimura T. (۲۰۰۳). [Health-related lifestyle and mental health among inhabitants of a city in Japan]. [Nihon koshu eisei zasshi]. Japanese J Public Health. ۵۰(۴):۳۰۳-۱۳.
- Ghanizadeh, A, Mohammadi, M & Moini, R. (۲۰۰۸). comorbidity of psychiatric disorders and parental psychiatric disorders in a sample of Iranian with ADHD, *J Atten Disord*, ۱۲(۲), ۵۵-۱۴۹
- Hechtman, L., Swanson, J.M., Sibley, M.H., Stehli, A., Owens, E.B., Mitchell, J.T. & Abikoff, H.B. (۲۰۱۶). "Functional adult outcomes ۱۶ years after childhood diagnosis of attention deficit/hyperactivity disorder: MTA results". *Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry*. ۵۵ (۱۱): ۹۴۵-۹۵۲.
- Hofvander, B., Ossowski, D., Lundstrom, S. & Anckarsater, H. (۲۰۰۹). Continuity of aggressive antisocial / behavior from childhood to adulthood: The question of phenotype definition International Journal of psychiatry, ۳۲(۴), ۲۲۴-۲۲۴.
- Hoseinifar, J., Zirak, R., & Sheikhholeslami, A. (۲۰۱۱). Examination of the relationship between ADHD and learning disorder in Primary School Children in Tehran. *Procedia Social and Behavioral Science*, ۱۵(۷), ۳۷۶۳-۳۷۶۷.
- Losoya, S. H., Callor, S., Rowe, D. C., & Goldsmith, H. H. (۱۹۹۷). Origins familial similarity in parenting: A study of twins and adoptive siblings. *Journal of Developmental Psychology*, ۳۳, ۱۰۱۲-۱۰۲۳.
- McCrae, R. R. & Costa, P.T., (۱۹۹۲). Personality in adulthood: A six-year longitudinal study of self-reports and spouse ratings on the NEO Personality Inventory. *Journal of Personality and Social Psychology*, ۵۴, ۸۵۳-۸۶۳.

- Metsapelto, R. L., Pulkkinen, L.(۲۰۰۳). Personality traits and parenting: neuroticism, extraversion, and openness to experience as discriminative factors, *European Journal of Personality*, ۱۷, ۵۹-۷۸.
- Najmi SB, Hassanzadeh A. On the relationship between personality traits of parents and type of the behavioral disorders of children. *Journal of Fundamentals of Mental Health* ۲۰۱۰; ۱۲(۲): ۵۲۲-۳۳.
- Nigg JT, Hinshaw SP. (۱۹۹۸). Parent personality traits and psychopathology associated with antisocial behaviors childhood attention deficit hyperactivity disorder. *J Child Psychol Psychiatr*; ۳۹: ۱۴۵-۱۵۹.
- Nigg JT. (۱۹۹۶). Parent personality traits and psychopathology. Associated with childhood attention deficit hyperactivity disorder. ph.D. Dissertation California: University of California at Berkeley, College of psychology, ۵۸-۷۲.
- Oliver, P. H., Guerin, D. W., Coffman, J. K. (۲۰۰۹). Big five parental personality traits, parenting behaviors, and adolescent behavior problems. *Journal of Personality and Individual Differences*, 47, 631-636.
- Pimenta F, Leal I, Maroco J, Ramos C. (۲۰۱۲). Menopause symptoms' predictors: The influence of lifestyle, health-and menopause-related, and sociodemographic characteristics. *Journal of women & aging*; ۲۴(۲):1۴۰-۱۵۱.
- Pliszka, S. R., Greenhill, L. L., & Crismon, M. L. (۲۰۰۷). The Texas Children's Medication Algorithm Project: Report of the TexasConsensus Conference Panel on Medication Treatment of childhood ADHD. *Journal of American Academy of Child and Adolescent Psychiatry*, ۴۶, ۹۰۸-۹۱۹.
- Prinzie, P., Onghena, P., Hellinckx, W., Grietens, H., Ghesquière, P., & Colpin, H. (۲۰۰۵). Direct and indirect relationships between parental personality and externalizing behaviour: The role of negative parenting. *Journal of Psychological Belgian*, ۴۵, ۱۲۳-۱۴۵.
- Reti, I.M. Samuels, J.F. Eaton, w.w. Bienvenu, J, Costa, P.T. Nestadt, G. Influences of parenting on normal Personality Trait. Pers; ۱۱۱(۱): ۵۵-۶۴.
- Rohner, R. P. (۲۰۰۴). The parental "acceptance rejection syndrome": Universal correlates of perceived rejection. *Journal of American Psychologist*, ۵۹, ۸۲۷-۸۴۰.
- Rohner, R. P., Khaleque, A., & Cournoyer, D. E. (۲۰۰۵). Introduction to parental acceptance rejection theory, methods, evidence, and implications. In R. P. Rohner & A. Khaleque(Eds.) *Handbook for the study of parental acceptance and rejection* (4th editin)(pp. ۱-۳۵). Storrs, CT: Rohner Research Publications.

- Seidman, L., Valera, E., & Makris, N. (۲۰۰۵). Structural Brain Imaging of Attention- Deficit/ Hyperactivity Disorder. *Biol psychiatry*, ۵۷(۵), ۱۲۶۳–۱۲۷۲.
- Sexton, C., Gelhorn, H., & Bell, J. (۲۰۱۱). The Co-occurrence of Reading Disorder and ADHD: Epidemiology, Treatment, Psychosocial Impact, and Economic Burden. *Journal of Learning Disabilities*, ۴(۲), ۱–۲۸.
- ShafiAbadi A, Naseri G. (۲۰۰۱). Counseling and Psychotherapy Theoris: University of Tehran Publication Center. [Persian].
- Snowe, J.K., Raher, T., & Kern, V. (۲۰۰۲). Evaluation of the effectiveness of an educational intervention for general practioners in adolescent health care: randomized controlled trial. *BMJ*; ۳۲۰(۹):۲۲۴-۳۰.
- Travis, F.; Grosswald, S. & Stixrud, W. (۲۰۱۱). "ADHD, brain functioning, and transcendental meditation practice". *Mind Brain J Psychiatr*, ۲(۱), ۷۳-۸۱.
- Trute, B., Worthington, C. & Hiebert-Murphy, D. (۲۰۰۸). Grandmother support for parents of children with disabilities: Gender differences in parenting stress. *Families, Systems & Health*, ۲۶(۲), ۱۳۵-۱۴۶.